

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416205460
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4416205460.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Martiny Balegovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: S. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, o zaplatenie 1 320,04 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 10C/134/2016-158 zo dňa 30.11.2017 v časti zamietnutia žaloby, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 10C/134/2016-158 zo dňa 30.11.2017 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1 320,04 eura do 3 dní po právoplatnosti rozsudku (I. výrok). V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol (II. výrok) a rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (III. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1 320,04 eura spolu s 28 % ročným úrokom zo sumy 1 320,04 eura od 01.05.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 22.08.2011 uzatvoril so žalovaným Zmluvu č. 3941061001, ktorou bol v prospech žalovaného zriadený bankový účet. Podľa príslušných ustanovení tejto zmluvy mal byť žalobca oprávnený za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ľarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov. Podľa všeobecných obchodných podmienok mal byť klient (žalovaný) povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Žalovaný sa mal dostať na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nemal vyrovať. Žalobca previedol dňa 30.04.2013 debetný zostatok na vnútorný pohľadávkový účet. V súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami v spojení s výveskou úrokových sadziieb je istina pohľadávky úročená úrokom vo výške 28 %.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Nespochybňoval uzatvorenie vyššie označenej zmluvy so žalobcom, no vzniesol námietku premlčania, na ktorú podľa jeho názoru mal prihliadať súd z úradnej povinnosti pre spotrebiteľský charakter veci a okrem toho mal za to, že k žalobe neboli pripojené aktuálne všeobecné obchodné podmienky a napokon považoval uplatnené úroky za neprimerané.

4. Na pojednávanie konané dňa 30.11.2017 sa strany sporu nedostavili. Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosti konania, žalovaný mal doručenie

predvolania riadne vykázané, svoju neprítomnosť neospravedlnil. Súd tak pojednával v neprítomnosti strán sporu podľa § 180 C.s.p.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie na základe, ktorého dospel k záveru, že žaloba je dôvodná sčasti. Súd založil svoje rozhodnutie na tom právnom názore, že zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzavretá dňa 22.08.2011 medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou. Zo strany žalovaného došlo k neoprávnenému prečerpaniu rastového osobného účtu vo výške 1 320,04 eura a keďže žalovaný si nesplnil svoju povinnosť vrátiť žalobcovi peňažné prostriedky v plnom rozsahu, súd žalobe v časti istiny vo výške 1 320,04 eura vyhovel. Súd neprihliadal na všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.04.2016 a pripojené žalobcom k žalobe, pretože zmluvný vzťah medzi stranami vznikol dňa 22.08.2011, kedy boli účinné všeobecné obchodné podmienky v znení od 01.08.2011, ktoré boli súdu predložené žalobcom dodatočne až potom, čo bol žalobcom podaný odpor proti platobnému rozkazu. Napriek tomu však žalobca v konaní vôbec na tieto všeobecné obchodné podmienky nepoukazoval, ale striktno sa držal všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.04.2016, na ktoré však nebolo možné prihliadnuť. Je možné ďalej polemizovať, či medzi stranami došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o povolenom prečerpaní a prípadne v akej výške. Výpisy z účtu žalovaného tomu nasvedčujú za jednotlivé obdobia, no žalobca v tomto smere nepredložil hodnoverný listinný dôkaz preukazujúci, že k tomu došlo spôsobom zakotveným vo všeobecných obchodných podmienkach v znení od 01.08.2011. Nič to však nemení na závere, že podľa posledného výpisu účtu žalovaného, t. j. za obdobie od 29.03.2013 do 30.04.2013 už predstavoval nový zostatok na účte 0,- eur, s výškou limitu povoleného prečerpania od 30.04.2013 0,- eur, a to potom, čo zatvorení účtu predchádzala interná účtovná transakcia - prevod, kedy debetný zostatok na účte žalovaného žalobca previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Je nesporné, že výška pohľadávky na istine predstavovala 1 320,04 eura vo forme nepovoleného prečerpania účtu. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania a okrem toho mal za to, že súd z úradnej povinnosti mal pre spotrebiteľský charakter veci prihliadať na premlčanie. Súd nespochybňoval a naopak súhlasil so žalovaným v tom, že vo veci ide o spotrebiteľský charakter veci, pretože zmluvný vzťah bol uzatvorený medzi dodávateľom a spotrebiteľom, a že v takom prípade má súd povinnosť podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení prihliadať na premlčanie z úradnej povinnosti a samozrejme, pokiaľ je žalovaným vznesená aj námietka premlčania, prihliadať aj na ňu a vyhodnotiť či je alebo nie je dôvodná. V tomto prípade mal súd za to, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Je si potrebné uvedomiť, že všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.04.2016 nie sú aplikovateľné na súdnu vec, pretože zmluvný vzťah medzi stranami vznikol dňa 22.08.2011. Dodatočne boli súdu predložené aj všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.08.2011, no tie v žiadnom zo svojich ustanovení nezavádzajú konkrétne lehoty na uzatvorenie účtu a tomu predchádzajúcej internej účtovnej transakcie. Ak sa žalobca rozhodol zatvoriť účet 30.04.2013 a nie skôr, súd v jeho postupe nevidí žiadne pochybenie a už vonkoncom nie dôsledky, ktoré by mali byť v neprospech spotrebiteľa, teda žalovaného. Konanie v tomto spore bolo začaté dňa 07.04.2016, účet bol zatvorený dňa 30.04.2013, všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť nasledujúceho dňa, teda 01.05.2013, čo znamená, že žaloba bola podaná včas a námietka premlčania vznesená žalovaným je bezdôvodná.

6. V časti uplatneného úroku vo výške 28 % žalobu žalobcu súd zamietol s poukazom na to, že žalobca si mohol účtovať úroky a poplatky iba za predpokladu, že tieto boli zmluvnými stranami individuálne dojednané. Žalovaný nepredložil žiaden listinný dôkaz preukazujúci dojednanie výšky úrokov, iba úrokové sadzby účinné od 01.04.2016, z ktorých nie je zrejmé, či v takejto podobe úrokové sadzby produktov platili aj v čase vzniku nároku žalobou požadovaného sankčného úroku vo výške 28 %. V spotrebiteľskom právnom vzťahu musí byť výška úrokov priamo uvedená v zmluve, žalobca tak nepreukázal platné individuálne dojednanie úroku vo výške 28 % v spotrebiteľskej zmluve a ani v listine, ktorá by bola spojená so zmluvou o osobnom účte a že žalovaný ako spotrebiteľ bol s ňou preukázateľne oboznámený, z ktorého dôvodu sa poskytnutý úver vo forme povoleného prečerpania v súvislosti s účtovaním za poskytované produkty a služby považuje za bezúročný. Súd mal za to, že je namieste aplikovať zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Žalobca mohol účtovať voči žalovanému úroky a poplatky iba za predpokladu, že tieto boli zmluvnými stranami individuálne dojednané. V preskúmvanej veci žalobca nepreukázal, že by všeobecné obchodné podmienky, na ktoré sa vo svojej žalobe odvoláva a z ktorých odvíja svoj nárok na zaplatenie úrokov boli k zmluve pripojené alebo že by boli žalovanému známe. Je síce pravdou, že v čl. VII bod 2 zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových služieb a produktov žalovaný vyhlásil, že pred podpisom zmluvy sa oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy

a tieto sa zaviazal dodržiavať, žalobca však v konaní nijako nepreukázal, že by týmito obchodnými podmienkami boli práve tie, ktoré pripojil k žalobe a z ktorých svoj nárok aj odvodzuje. Predovšetkým k žalobe pripojené všeobecné obchodné podmienky sú účinné od 01.04.2016, avšak samotná zmluva bola uzavretá ešte dňa 22.08.2011 a teda tieto všeobecné obchodné podmienky nemohli tvoriť v čase jej uzavretia neoddeliteľnú súčasť, resp. nemohli byť žalovanému známe. Rovnako tak priložené úrokové sadzby produktov boli účinné až od 01.04.2016. Ak sa teda žalobca na tieto dokumenty odvoláva (všeobecné obchodné podmienky, úrokové sadzby produktov) a z nich uplatňuje žalovaný návrh (pokiaľ ide o úrok vo výške 28 %) bol povinný v konaní preukázať, že tieto dokumenty, resp. ich obsah bol žalovanému známy, keďže nepochybne k samotnej zmluve pripojené byť nemohli. Žalobca však v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Vzhľadom k tomu, že v konaní nebol predložený žiadny listinný dôkaz preukazujúci dojednanie výšky úrokov, žalovanému nevznikla povinnosť platiť v prípade nepovoleného prečerpania žiadne úroky. Námietku žalobcu, že na danú vec bolo potrebné aplikovať rozsudok Európskeho súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti H. G. v zmysle ktorého náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, súd uviedol, že v prejednávanej veci žalobca nepreukázal, že by všeobecné obchodné podmienky, na ktoré sa vo svojej žalobe odvoláva, boli k zmluve pripojené a že by boli žalovanému známe. Navyiac je potrebné dať do pozornosti, že i v tomto rozhodnutí Európsky súdny dvor konštatuje, že smernica Rady 2008/48/ES nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere patrí do pôsobnosti tejto smernice a musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na druhej strane, že táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy. Je potrebné v tomto smere poukázať i na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 9 presne špecifikuje podstatné náležitosti zmluvy, z čoho vyplýva, že tieto náležitosti musia byť i podpísané účastníkmi zmluvy. Teda v prípade, že by tieto náležitosti zmluvy boli obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach, minimálne je potrebné, aby tieto boli účastníkmi zmluvy i podpísané. V tomto smere žalobca tak neunesol dôkazné bremeno.

7. Z právneho hľadiska súd vec posúdil podľa § 708 ods. 1 a § 711 ods. 1 Obch. zák., § 52 ods. 1 - 4, § 53, § 100 ods. 1 a § 101 Obč. zák., § 9 ods. 2 písm. i) a § 11 ods. 1 písm. a) z. č. 129/2010 Z. z. a § 5b) z. č. 250/2007 Z. z.

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. k § 255 ods. 2 C.s.p., pretože každá zo strán mala vo veci len čiastočný úspech. Žalobca mal vo veci úspech v časti celej istiny a žalovaný mal úspech v časti celého príslušenstva pozostávajúceho z uplatneného úroku.

9. Proti tomuto rozsudku v časti zamietnutia žaloby (II. výrok) podal žalobca odvolanie z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi ako strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Je toho názoru, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie v zmysle § 129 ods. 1 CSP, resp. § 43 ods. 1 OSP za účinnosti OSP. Súd žalobcu na doplnenie návrhu nevyzval, avšak napriek tomu vo veci meritorne rozhodol, čím žalobcovi bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv.

Žalobca ďalej argumentoval, že voči žalovanému si uplatňoval nárok z titulu prekročenia podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a s poukazom na ust. § 18 ods. 1 tohto zákona má za to, že podmienky pre úročenie debetného zostatku na účte žalovaného boli splnené. Žiadal preto, rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

11. Podľa § 470 ods. 1 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, t. j. pred 01.07.2016 (konanie vo veci začaté 07.04.2016).

12. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v medziach podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku vopred oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu (§ 219 ods. 3 CSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 04.12.2018.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie odvolací súd zistil, že tento súd vo veci vykonal potrebné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku v napadnutej časti a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Podľa § 379 a § 380 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi viazaný.

17. Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému okrem priznanej istiny 1 320,04 eura zaplataenia i úroku vo výške 28 % p. a. z priznanej sumy od 01.05.2013 do zaplataenia. Táto výška úroku mala vyplývať zo žalobcom predložených dôkazov, a to 1) Všeobecné obchodné podmienky, 2) Úrokové sadzby produktov - oba dokumenty účinné od 01.04.2016. V čase uzavretia Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 22.08.2011, však tieto žalobcom predložené dôkazy nebolo možné aplikovať, na ktorú skutočnosť správne poukázal súd prvej inštancie v bode 7 odôvodnenia svojho rozsudku.

18. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym názorom žalobcu vysloveným v odvolaní, že pokiaľ súd považoval návrh na neúplný, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie v zmysle § 129 CSP, resp. § 43 ods. 1 OSP za účinnosti OSP. Takéto tvrdenie súdu prvej inštancie (neúplný návrh) z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplyva. Neoznačenie dôkazov, resp. ich nesprávne označenie nie je vadou žaloby. Preto nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej nie sú dôvodom pre odmietnutie žaloby pre jej vady, ale jej zamietnutie po vecnom prejednaní veci tak, ako to bolo v tomto prípade.

19. V intenciách vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správne potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému ich však nepriznal, pretože mu nevznikli.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa;

ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).